

[Finansministeren.]

indlæg om makværket, at det er vist en lidt rask bemærkning om et lovforslag, som, mener jeg, er blevet meget grundigt behandlet og bearbejdet inden dets fremsættelse, og som bygger på et princip, som i hvert fald alle i branchen er gået ind for og alle teknikere i toldadministrationen går ind for. Der skal vist et godt bryst og meget mod til at kalde et sådant lovforslag et makværk.

Hr. Kurt Brauer mener, at det går ud over parlamentarismen, at der ikke har fundet nogen forhandlinger sted om SFs forslag bortset fra den førstebehandling, der fandt sted her i tinget i oktober måned. Se, der skete jo det, at der blev nedsat et udvalg, og dette udvalg fik en formand, som SF udpegede, og som SF kunne have udskiftet på et meget tidligt tidspunkt, da hr. Aksel Larsen blev syg. Der er ikke i finansministeriet kommet et eneste spørgsmål fra dette udvalg vedrørende kulegravning af det samlede afgiftssystem. Når vi har den regel, at et mindretal får formandspladsen, hvis det er forslagsstiller, så er det jo netop, for at det skal have en fair chance for at kunne få de oplysninger frem, der har relevans i forbindelse med det forslag, de fremsætter, men vi har ingen spørgsmål frem, vi har ingen opfordringer fået til en forhandling herom. Jeg ved, man kan sige, at det var på grund af hr. Aksel Larsens sygdom, men man kan dog i hvert fald ikke bebrejde os andre, at hr. Aksel Larsen brækkede benet, i hvert fald ikke i denne omgang.

Jeg vil sige tak til de ordførere, der støtter dette lovforslag, og sige, at jeg så også gerne 5 kr., men vi har simpelt hen ikke råd til det.

Egon Jensen: Jeg vil først sige til finansministeren, at jeg er ikke spor bitter, ikke på nogen måde, og kan slet ikke svinge mig op i de højder, som jeg ved at den højtærede finansminister ville have gjort, hvis den højtærede finansminister havde siddet på oppositionsbænkene i dag.

Hr. Erik Hansen (Vejle amt) siger, at der ikke er tale om, at vi her kommer med et forslag, som skal give en generel nedsættelse. Ja men jeg gjorde netop opmærksom på ved første behandling, at det var et

spørgsmål, vi burde drøfte, om ikke afgiften på dette område generelt set var for høj. Der var altså ikke spørgsmål om, at vi ønskede, at de billige varer skulle være dyrere og de dyre varer skulle være billigere. Hvis det er sådan, at de fremtidige forslag, regeringen vil komme med, bare er efter recepten, at de billige varer skal gøres dyrere og de dyre billigere, så er jeg ikke helt sikker på, at der er særlig god vej fremover.

Når hr. Jens Frandsen taler om, at man ikke kan tåle provenutabet — og det har den højtærede finansminister også være inde på — er det egentlig forbavsende, som tiden er løbet siden den 23. januar, for før den 23. januar var der ingen grænser for, hvilket provenutab man kunne tage, for alle de forhøjelser, der kom på indirekte skatter og moms, skulle omgående kompenseres på den direkte skat, men nu tåler man overhovedet ikke noget som helst provenutab. Jeg tror, man kommer til at betragte afgiftsbeskatningen ud fra en anden synsvinkel end denne, og vil gerne gøre opmærksom på, at vort ændringsforslag har ikke den retning, at vi ønsker at overbyde og være dem, der kommer med noget mere. Det er stillet ud fra mange vurderinger, bl. a. den, at finansministerens lovforslag meget let kan ende i, at vi får ikke faldende chokoladepreiser, men til gengæld stigende priser på billige varegrupper og i øvrigt.

Hr. Sigsgaard nævnte noget om, at jeg havde ønsket at få alternative løsninger, og det vil jeg da gerne gentage at jeg ønsker, men jeg har ikke ligefrem håb om, at vi lige netop får dem. Jeg vil bare endnu en gang gøre finansministeren opmærksom på, at det ser vi gerne, således at vi får en saglig forhandling.

Finansministeren sagde, at man havde tidligere haft afgiftsforslag her i tinget, som havde haft en betydelig kortere vandring i folketinget fra første behandling til udvalg og til endelig behandling. Ja, det ved jeg udmærket godt, hr. finansminister, men det var jo i en helt anden situation; disse afgiftsforslag skulle vedtages fra den ene dag til den anden. Det har intet som helst med den foreliggende sag at gøre.

Kurt Brauer: Folketingets forretningsorden tillader ikke, at jeg siger: ja men hr. finansminister dog! Så det skal jeg undlade.